तीरितं चानुशिष्टं च यत्र क्वचन यद्भवेत् ।
कृतं तद्धर्म्मतो विद्यान्न तद्भूयो निवर्त्तयेत् ॥ २३३ ॥
अमात्याः प्राड्विवाको वा यत् कुर्य्युः कार्य्यमन्यथा ।
तत् स्वयं नृपतिः कुर्य्यात् तान् सहस्रं च दण्डयेत् ॥ २३४ ॥
ब्रह्महा च सुरापश्च स्तेयी च गुरुतल्पगः ।
एते सर्व्वे पृथग् ज्ञेया महापातकिनो नराः ॥ २३५ ॥
चतुर्णामपि चैतेषां प्रायश्चित्तमकुर्व्वतां ।
शारीरं धनसंयुक्तं दण्डं धर्म्यं प्रकल्पयेत् ॥ २३६ ॥
गुरुतल्पे भगः कार्य्यः सुरापाने सुराध्वजः ।
स्तेये च श्वपदं कार्य्यं ब्रह्महण्यशिराः पुमान् ॥ २३७ ॥
असम्भोज्या ह्यसंयाज्या असंपाठ्याऽविवाहिनः ।
चरेयुः पृथिवीं दीनाः सर्व्वधर्म्मवहिष्कृताः ॥ २३८ ॥
ज्ञातिसम्बन्धिभिस्त्वेते त्यक्तव्याः कृतलक्षणाः ।
निर्दया निर्नमस्कारास्तन्मनोरनुशासनं ॥ २३९ ॥
प्रायश्चित्तं तु कुर्व्वाणाः सर्व्ववर्णा यथोदितं ।
नांक्या राज्ञा ललाटे स्युर्दाप्यास्तूत्तमसाहसं ॥ २४० ॥
आगःसु ब्राह्मणस्यैव कार्य्यो मध्यमसाहसः ।
विवास्यो वा भवेद्राष्ट्रात् सद्रव्यः सपरिच्छदः ॥ २४१ ॥